I diuen que plou

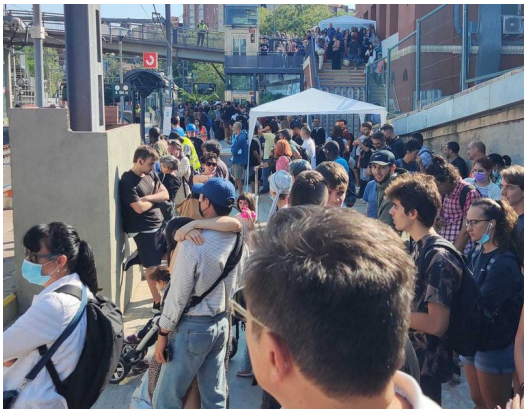

Acumulació de viatgers a l'estació de Sant Andreu Comtal, dijous X.M.

Excursió a Barcelona. O, més ben dit, tornant de Barcelona. L'anada havia estat prou bona. Entre que tots els trens d'alta velocitat des de Girona estaven plens (cap novetat) i que també tenia ocupat el cotxe perquè la parella ha hagut de deixar d'anar a treballar amb tren –una altra derivada de la mateixa injustícia–, se'm va acudir jugar-me-la. I, com volent contrarestar les veus crítiques, vaig tenir la idea d'enviar aquest whatsapp quan ja arribava a lloc, cap a les 12 del migdia: "Arc de Triomf. En una hora i mitja, seré de Sils a la federació. Més o menys com abans." Com el Barça quan se'n va anar a Liverpool o a Roma convençut que se'n sortiria per com havia anat l'anada, la tornada va ser terrorífica.

Soc de poble i, si ja he acabat la feina, me'n vaig de seguida a prop d'on he de sortir, no fos cas que hi hagués algun imprevist. No m'hi vaig fixar bé perquè no comptava escriure'n res, però diria que el bar a tocar de Sant Andreu Comtal es diu Estació i asseguro que l'entrepà era molt bo i el cafè, encara més, que això no és tan fàcil de trobar. A les 3, cap a l'estació. Força gent a l'entrada. Primer revés: el següent (15.17 h) no passarà. De fet, era el regional que no comptava agafar, però preferia ser-hi abans i descartar. Il·lús de mi. Es va acumulant gent i vas assumint que tots van cap allà mateix, perquè en l'altre sentit no hi ha circulació. Un detall que té un altre efecte pervers, perquè no sabem –tampoc els empleats de l'estació, o això ens diuen– si passarà per la via 1 o la 2. Cap a quina m'acosto? Tria la teva aventura.

Ens anem entaforant com podem en unes escales, cada cop més estrets. Més encara quan ens diuen que el de les 15.47 tampoc passarà. Com a tot arreu, hi ha de tot. Dels del pitrall de color groc cridaner, una noia et diu que ho entén tot, que tenim raó de queixar-nos i que ella també és usuària. I n'hi ha un que, quan ens havia fet arraconar a la paret per deixar espai a l'andana per als que arribessin, retreu a una senyora que, després de dues hores esperant, s'hagi assegut en un banc. "Aquí tothom fa el que li dona la gana. Quina falta de respecte", crida el fenòmenu. La paciència dels que no llencem ni un paper a terra quan ens manifestem és entre admirable i xocant.

Aquestes ordres ens arribaven ja a peu de l'andana 1, tot esperant el tren de les 16.17. Un altre representant de l'empresa –és Renfe?, és Adif?, què sé jo– que es comunicava amb walkie talkie ens diu que passarà primer un tren que pararà a totes les estacions i després el seguirà un altre que no, que anirà més ràpid. No vam tenir temps per assimilar-ho que vam veure el del walkie talkie nerviós i el fenòmenu esbufegant. Moviments a l'altra punta d'andana. De cop i volta, tothom pujant les escales i anant cap a l'altre costat de les vies. Sí, érem a l'andana equivocada.

Cap a les 5, pugem al tren. L'únic. Un mitja distància, tot i que tranquil·litzen els usuaris que pararà a totes les estacions. Fins que, per la megafonia interna del tren, avisen que no s'aturarà a Celrà, Fornells ni Sant Miquel, cosa que fa encendre una senyora que ja s'havia assegut. No vaig tenir prou esma per quedar-me a veure què passava, però la història bona és la seva. O la dels que necessiten agafar-lo cada dia. El tren va arrencar a les 17.14 –no és broma; vaig fer una foto per si algú no em creu– i, amb tantes parades, vaig tenir temps d'escriure la crònica. Taula i tot, tenia. I endoll. És que ens queixem per res. Amb perdó, se'ns pixen a sobre i diuen que plou.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 24-09-2022, Pàgina 13
-El Punt Avui. Nacional 24-09-2022, Pàgina 13

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/13-serveis/2196313-i-diuen-que-plou.html